Притихла буря… Низько над землею
Тягнуться хмари втомлені, понурі;
Сонце сховалось під сіру кирею,
Хати здрімались, задумані, хмурі…

У густій мряці потонули гори,
Тишина глухо звисла над ними,
І тільки вітер в лісовому морі
Поміж листками застогне сухими.

І тихим зойком в лісі понесеться,
Та серед яру темного сконає,
І знов так тихо, як в серці по бурі…

Все в сон запало — спокій в душу преться,
А там горою, під небесним плаєм,
Тягнуться хмари втомлені, понурі…

***

Джерело:Цифрова Українська Бібліотека.